Nr. 1

Sroda 28. Maja 1873.

Rok 63.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Ekscellencya pan Namiestnik Agenor hr. Gołuchowski nadał z fundacyi Swojego imienia utworzonej przez mieszkańców dawnego powiatu Radymieńskiego stypendyum wynoszące rocznie 47 złr. 25 ct. w. a. Stanisławowi Wojcickiemu, uczniowi 3 klasy wyższej szkoły realnej w Jarosławiu, trzy stypendya zaś z fundacyi noszącej również Jego imię a utworzonej przez gminy wyżwspomnianego powiatu, każde po 40 złr rocznie, nadał Jego Ekscellencya: Janowi Zawierkowskiemu, uczniowi II. klasy rz. kat. szkoły głównej wzorowej we Lwowie, Szczepanowi Slizakowi i Grzegorzowi Matykowi, uczniom IV. klasy szkoły głównej w Przemyślu.

Dnia 18. maja r. b. sprwdzono wybuch księgosuszu w Tłustenkiem, powiatu Husiatyńskiego. Co się podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, iż w myśl §. 27. ustawy z dnia 29. czerwca r. 1868 do trzechmilowego okręgu zarazy wcielono następujące miejscowości powiatu Husiatyńskiego: Probuźna, Hryńkowce, Hadyńkowce, Zabińce, Czarnokońce wielkie, małe, Czarnokoniecka wola, Bossyry, Siekierzyńce, Kociubińczyki, Zielona, Szydłowce, Sidorów, Wasylkow, Krzyweńkie, Suchodół, Husiatyn, Olchowczyk, Czoborówka, Wasylkowce, Trybuchowce, Liczkowce, Horodnica, Samołuskowce, Rakówkąt, Postołówka, Chłopówka, Celejów, Myszkowce, Nizborg nowy i stary, Krogulec, Kociubińce, Kopyczyńce, Kotówka, Oryszkowce, Majdan, Jabłonów i Suchostów; tudzież powiatu Czortkowskiego: Zabłotówka, Ułaszkowce, Czortków, Czortków stary, Wygnanka, Biała, Skorodyńce, Sosołówka, Rosochacz, Zalesie, Dawidkowce, Kolendziany, Szmankowce, Szmankowczyki, Szwajkowce, Strosówka, Uhryń, Jagielnica i Nagorzanka.

Zarazem wzbroniono odbywanie targów na bydło rogate w Probużnie, Kopyczyńcach, Husiatynie, Suchostawie, Czortkowie, Jagielnicy i w Ułaszkowcach.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23. maja 1873.

Z powodu ponownego wybuchu księgosuszu w Galicyi postanowiło c. k. Namiestnictwo niższej Austryi pod dniem 14. maja r. 1873 l. 2438/pr, iż ograniczenia co do przywozu bydła rogatego i płodów zwierzęcych z Galicyi do Wiednia lub niższej Austryi, ogłoszone tutejszym okólnikiem z d. 10. lipca r. 1872 l. 30902 i nadal mają być przestrzegane. Nie wolno przeto transportować do Wiednia bydła rogatego lub płodów zwierzęcych z okręgów zarazy i powiatów zarazą dotkniętych.

Wagony kolejowe, w których bydło pochodzące z Galicyi transportowano, mają być poddane przepisanej desinfekcyi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23. maja 1873.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Książe Walii wyjechał z Wiednia 22. b. m. po południu pospiesznym pociągiem zachodniej kolei. W chwili odjazdu znajdowali się na peronie dworca arcyksiąże Karol Ludwik, komendant placu br Pötting, angielski poseł lord Buchanan, prezydent angielskiej komisyi wystawy powszechnej baron Rothschild i dyrektor policyi. Angielski następca tronu pojawił się na dworcu w skromnym ubiorze podróżnym, podał rękę najpierw arcyksięciu, a następnie całemu gronu osób zgromadzonych na pożegnanie i wsiadł po drugim sygnale do wagonu dworskiego. Wkrótce potem wyruszył pociąg. Książe żegnał z okna wagonu arcyksięcia i swoją świtę i usiadł dopiero w chwili, gdy pociąg minął peron. Dworzec był pięknie ustrojony a w ogrodzie, w którym zgromadziła się publiczność bardzo licznie, powiewały przed głównym portalem z sześciu olbrzymich słupów sztandary o barwach austryackich i angielskich.

Nader serdeczne przyjęcie, jakiego doznał książe Walii w Peszcie, dało dziennikowi *Times* temat do wstępnego artykułu, w którym wychwala Węgrów i zapewnia ich o życzliwości Anglii. Przy tej sposobności *Times* znajduje podobieństwo pomiędzy jednym a drugim krajem. Węgry są zdaniem tego dziennika tak samo jak Anglicy narodem arystokratycznym. Węgry i Anglia są krajami wielkich posiadłości i rolnictwa. Węgry podniosły się w przeciągu ostatnich 20 lat bardzo wysoko pod względem politycznym i przemysłowym, a już dla tego samego zasługują na przyjaźń i szacunek ze strony Anglii.

Berlin. Członkowie Rady związkowej i parlamentu udali się 21. b. m. na wspólną wycieczkę do Bremy i Wilhelmshaven, zkąd powrócili 22. nazad do Berlina. *Kreuz Ztg.* zapełnia całe szpalty opisem przyjęcia, jakiego doznali wszyscy goście ze strony miasta Bremy i przytacza wszystkie toasty jakie spełniono przy wspólnym obiedzie, w którym wzięło udział około 600 osób.

— Komisya petycyjna parlamentu nie przychyliła się do żądań wielu robotników saskich, aby uwięzionego posła Bebla puszczono na wolność.

— Stronnictwo katolickie ogłasza w dzienniku *Germania* następującą odezwę do wyborców, w której zawiera się jego program: „Bieżąca kadencya sejmu pruskiego zbliża się ku końcowi. Zgromadzeni jeszcze w Berlinie członkowie stronnictwa środkowego korzystają ze sposobności i zwracają się w zbiorowej odezwie do wszystkich przyjaciół politycznych w całym kraju i do swoich wyborców z prośbą, ażeby wytrwali w zasadach bronionych przez stronnictwo katolickie w sejmie i przygotowali się do walki w obronie prawdy, prawa i wolności, i ażeby przy nadchodzących wyborach do sejmu jak najliczniejszy brali udział. W prowincyach zawiązane zostaną wkrótce komitety, które przeprowadzać będą wybory i które postarają się o konieczną w takich razach łączność pomiędzy wszystkiemi komitetami.“ Odezwę tę podpisali między innymi Windthorst, Mallinckrodt, Reichensperger, Savigny i hr. Praszma.

Paryż. Donieśliśmy już na tem miejscu, iż członkowie prawicy, którzy podpisali interpelacyę w sprawie zmiany gabinetu, wybrali ks. Broglie, obecnego wiceprezydenta republiki, swoim rzecznikiem, książe Broglie motywując d. 23. b. m. wniesienie interpelacyi w zgromadzeniu narodowem między innemi powiedział: „Przedłożona Izbie interpelacya prawicy ma na celu rozstrzygnąć pytanie, czy dzisiejszy gabinet nie wywiera zgubnego wpływu na politykę wewnętrzną. Interpelacya ta została spowodowana obawą, ażeby stronnictwo radykalne nie otrzymało za pomocą powszechnego głosowania większości w zgromadzeniu narodowem. W oczach interpelantów jest stronnictwo radykalne groźnem niebezpieczeństwem, gdyż ma ono nie tylko polityczne lecz także społeczne dążności. Reprezentanci tego stronnictwa, zasiadający w tej Izbie nie zaprzeczą tego. Barodet, który jest dziś deputowanym, chciał zawierać pokój między Wersalem a komuną paryską. Ranc był członkiem komuny; Gambetta i Locroy wspierali powstanie komunistów, chociaż otwarcie do nich nie należeli. Otóż stronnictwo to zwycięzyło przy ostatnich wyborach uzupełniających; gdybyśmy chcieli fakt ten lekceważyć, mogło by się łatwo stać, że mielibyśmy znów komunę, że zniesionoby stan oblężenia w Paryżu, i że uzbrojono by może nawet gwardyę narodową. Cóżby to miało znaczyć? Niezawodnie byłoby to legalnym odwetem komuny paryzkiej. Nie utrzymujemy w prawdzie, że Thiers idzie ręka w rękę z radykalistami lecz robimy mu zarzut, iż zamiast zwalczać to stronnictwo, czyni mu ustępstwa. Dzisiejszy gabinet powoduje się dwoma tendencyami: jednemu stronnictwu stawia silny opór, drugiemu zaś czyni koncesye. Najlepszym tego dowodem jest słynne zajście z merem miasta Lugdunu; wiemy, jak stronnictwo radykalne odwzajemniło się Thiersowi. Zamiast hr. Remusata wybrało Barodeta deputowanym Paryża. Dalej przypominam mowę ministra Juliusza Simona w Sorbonie, który bardzo obraził reprezentacyę narodu. W komisyi nieustającej interpelowano o to gabinet a jeden z jego członków oświadczył, iż Juliusz Simon bierze sam na siebie odpowiedzialność za każde słowo swej mowy, z której czy to przed komisyą nieustającą, czy też przed zgromadzeniem narodowem na żądanie się usprawiedliwi. Lecz cóż się dzieje? Simon ustępuje z gabinetu a wraz z nim minister Goulard, który reprezentował opór rządu wobec natarczywości radykalistów. Ustąpienie dwóch tych ministrów wywoła jeszcze większą niepewność co do polityki gabinetu. W obec tego wszystkiego, chcielibyśmy wiedzieć, jakiego programu będzie się trzymał nowo utworzony gabinet? Co do nas upatrujemy w nowym składzie gabinetu znów ustępstwo uczynione stronnictwu radykalnemu. Mówią nam, iż trzeba położyć raz kres stanowi tymczasowości; lecz z drugiej strony powiedziano także: jeden błąd więcej a biada nam! To też i my jesteśmy tego zdania, że rząd powinien działać lecz domagamy się, ażeby nie działał jako jeneralny sztab radykałów. Niezapominajmy roli żyrondystów, nie zapominajmy, iż historya bez miłosierdzia sądzi zgromadzenia i rządy wydające w ręce nieprzyjaciół społeczeństwo, którego bronić miały!

— Po przyjęciu porządku dziennego, wniesionego przez Ernoula odroczyło zgromadzenie narodowe swe posiedzenie z d. 25. b. m. do godz. 8 wieczorem. Po otwarciu przerwanego posiedzenia zawiadomił Dufaure, iż Thiers podał się z całem ministerstwem do dymisyi w skutek uchwały zapadłej w myśl wniosku Ernoula; prezydent Izby zaś odczytał następujący mesaż: „Mam zaszczyt wręczyć zgromadzeniu narodowemu moją dymisyę jako prezydent republiki. Nie potrzebuję dodawać, że rząd będzie pełnił swoje obowiązki, dopóki nie zostanie w sposób należyty zastąpiony. Podp. Thiers, członek zgromadzenia narodowego.“ Po odczytaniu tego mesażu wniosła prawica co następuje: „Wobec dymisyi Thiersa jako prezydenta republiki przystąpi zgromadzenie narodowe bezzwłocznie do wyboru jego następcy.“ W imieniu lewicy postawił deputowany George wniosek tej treści: Zgromadzenie narodowe rozważy, czy ma przyjąć dymisyę Thiersa czy nie. Wniosek ten lewicy upadł większością 29 głosów, po czem przystąpiono wśród wielkiego wzburzenia umysłów do wyboru następcy Thiersa. Marszałek Mac-Mahon wybrany został na 391 głosujących — (cała lewica wstrzymała się od głosowania) — 390 głosami prezydentem republiki. Buffet i biuro izby udali się następnie do marszałka, aby mu donieść o uchwale izby. Tymczasem izba ogłosiła się za nieustającą dopóki nie otrzyma odpowiedzi od Mac-Mahona. Koło północy powrócił Buffet do zgromadzenia narodowego i oświadcza, iż marszałek Mac-Mahon nie bez trudności dał się nakłonić do przyjęcia ofiarowanej mu przez parlament godności. Po oświadczeniu tem zamknął Buffet posiedzenie. Taki był przebieg obrad izby d. 24. b. m. W Paryżu i Wersalu panowało wielkie wzburzenie umysłów przez cały czas posiedzenia izby. Tłumy publiczności snuły się po ulicach i bulwarach; gdy się dowiedziano, że Thiers podał się do dymisyi, zwrócił się tłum do pałacu prezydenta i wołał: niech żyje Thiers! niech żyje republika! Zakłócenia porządku publicznego nie było pomimo wielkiego rozdrażnienia umysłów.

Rzym. Izba włoska idąc za wskazówką rządową odrzuciła wniosek deputowanego Manciniego, dopominającego się wypędzenia Jezuitów i spokrewnionych z nimi zakonów, a natomiast przyjęła wniosek deputowanego Dedonnosa, według którego jeneralstwo zakonu Jezuitów wykluczonem zostanie od dobrodziejstw przysługujących innym jeneralstwom. Ostatni ten wniosek słabo był tylko broniony ze strony rządu, któremu szło przedewszystkiem o to, aby niedopuścić do wypędzenia Jezuitów, krok ten bowiem równałby się podeptaniu ustaw gwarancyjnych. Stanowisko rządu, zmuszonego z jednej strony obliczać się z przyjętemi na siebie obowiązkami a z drugiej uczynić niekiedy zadość naciskowi opinii publicznej, nie jest wcale łatwem, tem mniej, że gabinet Lanza-Selli we wszystkich swych czynnościach z tego wychodzi stanowiska, że pozostanie Ojca św. w Rzymie jest dla Włoch absolutną koniecznością. Z tego wypływa, że należy uczynić papieżowi pobyt w Rzymie znośnym. Bardzo wymownie bronił minister Falco tego stanowiska w czasie końcowych rozpraw jeneralnych. Powiedział pomiędzy innemi:

„Włochy uczyniły przez wzgląd na Stowarzyszenia zakonne potężny krok naprzód, ustalając negacyą własnej jurydycznej osobistości i z tego stanowiska wychodzimy przy dzisiejszych obradach. Włochy prokla mowały dalej, i to w przeciwstawieniu do innych państw jak Niemiec i Szwajcaryi, zupełny rozdział kościoła od państwa a państwu zastrzegły to jedynie, co jest ko nieczném do obrony prawa publicznego. Co się zaś tyczy jurydycznej działalności przedłożonego wniosku, to takowy znosi 426 konwentów wraz z tysiącami zakon ników i zakonnic i oddaje do publicznego użytku posiadłości przynoszące dziś już przeszło 8 milionów lirów. W obec podobnych rezultatów winne umilknąć dro bne zawiści, a Izba powinna przez szpary patrzeć na nic nieznaczące wyjątki. Takowe są wypływem naszego stanowiska i owego nadzwyczajnego położenia, w jakiem znaleźliśmy stolicę włoską i dotyczą niemal wyłącznie spotrzebowania pieniędzy pochodzących z sprzedaży dóbr kościelnych. Trudno wymagać, abyśmy takowemi zasilali worek publiczny; czemuś podobnemu sprzeciwia się nasz program, na podstawie którego odbyło się, nim odwołaliśmy się do plebiscytu, rozwiązanie i nowe wybory Izby deputowanych. Pieniądze wzmiankowane obrócone będą na cele naukowe i dobroczynne, i na utrzymanie stosunku Stolicy apostolskiej do zakonów za pośrednictwem przeznaczonych ku temu organów, t. j. jeneralstw. Ponieważ utrzymanie podobnego stosunku należy do zakresu duchownych czynności papieża, przeto na mocy programu zmuszeni jesteśmy dopomagać wszelkiemi środkami ku temu. — Mylą się ci, co twierdzą, że wniosek rządowy uznaje jeneralstwa i korzy się przed Watykanem, podobne za rzuty najmniej winny spotykać gabinet, który Rzym uwolnił i wywołał dzisiejsze rozprawy."

— „*Voce della Verita* odpowiada na artykuły włoskich i zagranicznych dzienników, a mianowicie *Augsburger Allgemeine Ztg.* co do ewentualności conclave, co następuje: Mocarstwa nie miały nigdy prawa wykluczającego, było to tylko zezwoleniem kardynałów w obec państw katolickich broniących kościoła. Koncesyi tej nie ma obecnie żaden rząd, bo wszystkie uznały równość wyznań, a nawet rzeczpospolita hiszpańska i francuzka nie będą słuchane. Papież musi być Włochem, bo wszystkich życzeniem jest, aby mówił ich językiem, a nadto że papież jest panującym w państwie, które mu Włosi pewno sami oddadzą.

Niemiecki kardynał jest tylko jeden i dla tego też nie może być wybranym na papieża Przy wyborze francuzkiego kardynała przypomina się Avignon, a dwaj austryaccy kardynałowie nie myślą wcale o godności papieskiej, rząd ich nawetby nie popierał. Tajemnica całej agitacyi prasy leży w tem, że rząd włoski życzy sobie cudzoziemca Papieża, aby uniemożebnić mu odzyskanie władzy świeckiej i odwrócić odeń serca Włochów. Papież przybywający z nad Sprei, Dunaju, Se kwany albo Tamizy, napo'kałby na niesłychane trud ności."

Madryt. Pomimo ogromnych wstrząśnień, przez które przechodziła Hiszpania w ostatnich latach, nie próbował żaden rząd stłumić powstania za pomocą po spolitego ruszenia. Dopiero dzisiejszy gabinet wydał w tej mierze na wniosek jenerała Velarde następujące ogłoszenie, zarządzające pospolite ruszenie przeciw powstańcom w Katalonii: „W pospolitem ruszeniu biorą udział wszyscy mężczyźni od 14 do 60 roku życia wedle postanowień dawnego regulaminu o pospolitem ruszeniu; mają oni być uzbrojeni w pałasze lub kara biny; do pospolitego ruszenia przyłączone zostaną: gwardya narodowa i pułki ochotników; burmistrze mają trzymać w zapasie chleb i wypłacać każdemu zgłaszającemu po pięć realów; jeżeli przewódcy pospolitego ruszenia dowiedzą się o pozycyi nieprzyjaciela, mają o tem natychmiast donieść komendantowi wojsk regularnych; rady gminne odpowiadają pod karą 1000 do 10000 duros za ściśle dopełnienie przepisów o pospolitem ruszeniu.

Kronika.

† X. Franciszek Xawery Puszet. Wczoraj zmarł we Lwowie po długiej i ciężkiej chorobie X. F. X. Puszet, prałat i kusztosz kapituły lwowskiej rz k., dr. praw, członek rządowej komisyi egzaminacyjnej. Stan duchowny ponosi przez śmierć jego dotkliwą stratę, ubodzy opłakują w nim hojnego dobroczyńcę, i żal najserdeczniejszy szerokiego koła przyjaciół i znajomych towarzyszy mu do grobu. Był to kapłan wysokich cnót i wielkich przymiotów serca, mąż niepokalanego charakteru, prawdziwie chrześciańskiej abnegacyi i szlachetnej prostoty w życiu, a przedewszystkiem rzadkiej zaiste dobroczynności. Zmarły posuwał miłosierdzie swe aż do słabości, a mimo że nieraz nadużyto dobroci jego szlachetnego serca, z prawdziwem zaiste zaparciem się własnych interesów, a w ewanielicznem ukryciu wspierał ubóstwo i koił nędzę. Udzielał stałych wsparć biednym rodzinom, ułatwiał ubogim młodzieńcom studya — a dziś na grób jego spłyną niezawodnie mnogie łzy żalu i wdzięczności.... Zmarły pochodził z rodziny francuzkiej baronów de Puget, która osiadłszy w drugiej połowie zeszłego stulecia w Polsce, uzyskała indygenat, a oddając się przeważnie rzemiosłu rycerskiemu, piękne usługi oddała nowej swej ojczyźnie. W listach armii polskiej na schyłku XVIII wieku spotykamy kilku Puszetów, piastujących wyższe stopnie oficerskie w służbie Rzeczypospolitej. Zmarły był blizkim krewnym biskupa Łętowskiego. Sukienkę duchowną oblókł dopiero w dojrzałym wieku, będąc już znacznym urzędnikiem przy prokuratoryi skarbowej. W sercach tych wszystkich, którzy znali go za życia, pozostawił zmarły ten kapłan drogie a rzewne wspomnienie — a długo, bardzo długo czuć się da w kołach duchowieństwa lwowskiego ubytek tej szlachetnej postaci, tak charakterystycznej, tak niedzisiejszej, tak ukochanej przez wszystkich, z któremi ją wiązały ściślejsze stosunki znajomości lub powołania.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś z uderzeniem godziny 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Wnioski w sprawie budowy akademii technicznej i otworzenia ulicy przez grunt banku krajowego pod l. 607 2/4. Odpisanie zaległej u Koppla Rosenstraucha należytości propinacyjnej. Sprawozd. p. radny Dąbrowski. 2. Rekursa w sprawach budowniczych. Zamknięcie rachunków funduszu gminy i fundacyi pod jej zarządem zostających za rok 1871. Sprawozd. p. radny Dr. Semilski. 3. Wnioski dotyczące legatów na rzecz funduszu zakładu kalek św. Łazarza ś. p. Anny Distl i ś. p. pana Józefa Reczuszyńskiego. Sprawozd. ks. kan. Zabłocki. 4 Rezygnacya radnego p. Schapiry. Sprawozd. p. radny Dr. Sermak. Sprawozd. p. radny Dr. Zuker. 5. Projekt podwyższenia opłat od cechowań miar i wag.

(Wypadki miejscowe.) Dzisiejszej nocy między godz. 2gą a 3cią niewiadomi jeszcze sprawcy wybiwszy szybę w oknie wleźli do parterowego pomieszkania urzędnika finansowego p. T. Nestorowicza pod l. 4 przy ulicy Kopernika i skradli z tamtąd dwa srebrne kandelabry, dwa srebrne mniejsze lichtarze, kołnierz i zarękawek piżmakowy i kilka sztuk odzieży męzkiej ogólnej wartości 109 zł. Śledztwo za sprawcami natychmiast zarządzono.

— Wczoraj przed południem przytrzymał policyant na placu Gołuchowskich 17 letniego złodzieja Szulima Weingarten, gdy ściągnął z wozu włościaninowi worek z obrokiem i z nim uciekał. Oddano go do sądu.

— W sklepie pod l. 9 przy ulicy Ruskiej strażnik policyjny przytrzymał wczoraj po południu i odstawił do policyi włościankę Józefę Tarczewską z Hołoska wielkiego z powodu iż kupując chustkę na szyję włożyła kupcowi do ręki miasto banknotu 5-reńskowego złożony papierek do kadzenia i tym sposobem oszukać go chciała.

— Zgubiono wczoraj rano na ulicy Kopernika 4 sznury korali w wartości 30 zł.

(Szkoła domu karnego) Dnia 13. i 14. czerwca b. r. odbędą się w szkole domu karnego egzamina, a mianowicie dnia 13. czerwca o godz. 9tej przed południem w II. klasie a dnia 14. czerwca o g. 9tej przed południem w I. klasie. Przed rozpoczęciem egzaminu w II. klasie dnia 13. czerwca, odprawi się w kaplicy domu karnego o godz. 1/2 do 9 w obecności wszystkich do szkoły chodzących więźniów cicha msza święta, na której popisywać się będą więźniowie, którzy się uczyli muzyki wokalnej i instrumentalnej.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem marca br. chorych 794, do tych przybyło w kwietniu 509 było zatem leczonych 1303. Z tych wydalono: wyzdrowiałych 399, nieuleczonych 77, umarło 66, razem 542, pozostało z końcem kwietnia br. chorych 761, a mianowicie: na oddziale chorób wewnętrznych 149, na oddziale chorób zewnętrznych 74, na klinice chorób wewnętrznych 9, na klinice chorób zewnętrznych 11, na oddziale chorób kobiecych 7, na oddziale chorób skórnych przedłużnych 22, na oddziale chorób kiłowych 78, na oddziale chorób ocznych 40, na oddziale obłąkanych 317, na oddziale położnic kobiet 39, dzieci 15. Najwyższy stan chorych był 3. kwietnia 766, średni stan chorych był 10. kwietnia 736, najniższy stan chorych był 30. kwietnia 710. Stosunek wyzdrowienia wynosił 30.62%, stosunek śmiertelności wynosił 5.06%.

(Wykaz zmarłych osób od 11go do 20go maja 1873 w mieście Lwowie.) (Dokończenie) 74 Kalman Lindel l. 56 zarobnik, na gruźlicę płuc. 75 Antoni Kucera l. 20 infanterzysta z 80 pułku, na ospę. 76 Albin Pawłowski l. 21 infanterzysta z 41 pułku, na ospę. 77 Beile Erb l. 18 córka zarobnika, na ospę. 78 Amalia Heissig l. 48 właścicielka realności, na gruźlicę płuc. 79 Tekla Murowska l. 37 zarobnica, na ospę. 80 Henryk Zając l. 53 zarobnik, na dysenteryę. 81 Justyna Nawrocka l. 68 na raka w żołądku. 92 Ignacy Cap l. 71 zarobnik, na zapalenie płuc. 83 Anna Gruber l. 65 zarobnica, na wadę sercową. 84 Aleksander Sozański l 43 zarobnik, na porażenie odnóg dolnych. 85 Marya Sanciewicz l. 39 zarobnica, na suchoty płuc. 86 Ewa Dums l. 55 żona zarobnika, na odlerzyny zgorzelinowe. 87 Chaje Tauba Menkes l. 5 córka przemysłowca, na ospę. 88 Antoni Lorsch l. 32 urzędnik wojskowy, na czerwonkę. 89 Abraham Schlachta l. 5 dziecię handlarza, na ospę. 90 Zygmunt Thürschmidt l. 19 syn diurnisty, na ospę. 91 Edward Biliński l. 58 c. k. major w pensyi, na apopleksyę. 92 Jan Gaćkiewicz l. 48 zarobnik, na gruźlicę płuc.

(Miasta angielskie.) Według ostatniego obliczenia ludności w Anglii posiada Londyn (z przedmieściami) 3.356.073 mieszkańców, Liverpool 505,277, Glasgów 498.492, Manchester 357.057, Birmingham 355.540, Dublin 314.666, Leeds 272.619. Stefield 254.352, Edynburg 208.533, Bristol 189.648, Brodfort 156 609.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu".

Paryż 27. maja. *Journal officiel* ogłasza zmianę prefektów w 29. departamentach. Z tych 20 prefektów jest nowo mianowanych, a 9 przeniesionych do innych departamentów. Mac-Mahon otrzymał liczne telegramy z powinszowaniem od dworów europejskich. Wczoraj przyjmował Mac-mahon posła pruskiego hr. Arnima.

Florencya 27. maja. *Giornale di firence* donosi, że Papież przyjmował posła francuzkiego, który mu zdał sprawę z wypadków zaszłych we Francyi. Papież odpowiedział, że teraz będzie z większem zaufaniem modlić się, aby Bóg pobłogosławił wyznającym zasady chrześciańskie zgromadzeniu narodowemu i nowemu naczelnikowi państwa, który daje prawdziwą rękojmię porządku, sprawiedliwości i cywilizacyi.

Rzym 26. maja. Cesarzowa Rosyjska przybyła tu dziś o godz. 12 1/2 w południe. Przyjmowali ją w dworcu kolei król, książęta domu królewskiego, wszystkie władze, niektórzy posłowie zagraniczni i ministrowie włoscy. Cesarzowa wsiadła z królem do jednego pojazdu, W. ks. Marya (jej córka) z księżną Małgorzatą (żoną królewicza Humberta). Wojsko i gwardya narodowa tworzyły szpaler. Wielki tłum ludu przyglądał się przyjazdowi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe z miesiąca kwietnia 1873.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:									
	Jaworów		Krakowiec		Bircza		Dobromill		Sądowa Wisznia	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	6	50	6	—	5	6	6	65	6	50
„ żyta	4	50	4	50	4	9	4	50	4	50
„ jęczmienia	3	50	3	50	3	60	4	30	4	40
„ owsa	1	90	1	50	2	—	2	—	1	75
„ grochu	5	—	—	—	2	80	4	90	5	—
„ hreczki	3	50	3	—	—	—	—	—	4	30
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	80	1	50	2	—	2	—	1	60
Cetnar siana	1	15	1	—	1	30	1	40	1	20
Sąg drzewa twardego	8	50	7	—	5	—	7	—	9	—
„ „ miękkiego	5	50	5	—	3	—	6	—	6	50
Funt mięsa wołowego	—	20	—	16	—	18	—	18	—	20
Miara wina	—	60	—	—	—	40	—	80	—	80
„ piwa	—	18	—	—	—	20	—	16	—	20
Robotnik z wiktem	—	30	—	36	—	20	—	20	—	50
„ bez wiktu	—	40	—	45	—	40	—	50	—	—

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. maja.

Hotel Żorza: Pp. Brodaszak J., z Przeworska. — Kosiecki J., z Kongresówki. — Neumanowski T., Kańczugi. — Uniatycki W., z Urycza. — Wybranowski A., z Juszkowic.

Hotel europejski: Pp. Godlewski R., z Krakowa. — Schumacher J., c. k. major, z Dolhobyczowa. — Winnicki H., z Liska.

Hotel Langa: P. Heraszeniewski M., z Podola.

Hotel angielski: Pp. Hr. Borkowski S., z Uhrynowa. — Karabanik J., z Arłamowskiej woli. — Skolimowski J., z Dynisk. — Wysocki K., z Słoburza.

Hotel Kuhna: P. Pawlikowski E., z Strzelisk.

Hotel krakowski: P. Haosen W., lekarz, z Rotterdam.

Hotel warszawski: P. Orłowski J., z Warszawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. maja.

Hr. Kicki K., do Rzeczki. — Dąbrowski A., z Bukowicy. — Fedorowicz W., do Okna. — Głowacki W., z Tarnopola. — Horożański W., do Mielca. — Jelenkowski J., na Ukrainę. — Kisieleff M., do Podwołoczysk.

T E A T R.

Dziś: Pod artystyczną dyrekcyą B. Ładnowskiego. „**Księżna Jerzowa**." Komedya w 3ch aktach przez Aleksandra Dumasa (syna).

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	11	m.	28	wieczór
„ „ „	o „	5	„	5	rano.
„ „ „	o „	5	„	5	po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „	12	„	15	w połud.
„ „ „	o „	11	„	—	wieczór.
„ „ „	o „	6	„	17	rano.
Odch. ze Lwowa do Brod. i Złoc.	o „	6	„	27	rano.
„ „ „	o „	12	„	—	w połud
„ „ „	o „	10	„	—	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	5	m.	57	rano.
„ „ „	o „	9	„	45	wieczór.
„ „ „	o „	10	„	50	rano.
Przych. z Czerniowiec do Lwowa	o g.	3	m.	58	rano.
„ „ „	o „	3	„	45	po połud.
„ „ „	o „	11	„	8	wieczór.
Przych. z Brodów i Złoczowa „	o „	10	„	58	wieczór.
„ „ „	o „	4	„	18	rano.
„ „ „	o „	4	„	3	po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	11	m.	32	w nocy.
„ „ „	o „	12	„	26	w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Lwów dnia 27. Maja 1873.

Efekta	Złote austryackie płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Południowy kurs lwowski.				
Kolei galic. Karola Ludw. po 200 zł. m. k.	—	—	—	—
Kolei lwow.-czern. Jassy po 200 zł. w. a.	—	—	—	—
Banku hip. gal. po 200 z wpłatą	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zastawne za 100 zł. (Oprócz kupona bieżącego)				
Towarzystwa kredyt. galic. 5% w. a.	78		79	
" " 4% w. a.	71		72	
Banku hipotecznego galic.	86	25	87	25
Galic. zakładu kredyt. włościańskiego	94	75	96	
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne galic.	75		76	50
" W. Ks. Krakowskiego				
" Księstwa Bukowińskiego				
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%				
Pierwszeń. kol. gal. Karola Ludw. I. Emissyi				
" " " " " II. "				
" " Lwow.-Czerniow. I. "				
" " " " II. "				
Dukat holenderski	5	13	5	22
" cesarski	5	15	5	25
Napoleond'or	8	82	8	92
Pół imperyał rossyjski	8	90	9	8
Rubel rosyjski srebrny	1	68	1	78
" " papierowy	1	49	1	50½
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	68	1	69½
Srebro	110		111	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. Maja 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa.	(pien.	towar.)
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.—	72.25
" od kwietnia do października po 5%	71.—	72.25
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	278.—	281.—
" " " " 1839 piąta część losów	278.—	281.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	95.50	96.50
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	98.75	99.25
" " " " 1860 go 100 zł. 5%	114.—	116.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	142.50	143.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	(pien.	towar.)
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	75.—	76.—
Galicyi	75.50	76.50
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	74.50	75.50
Węgier	77.25	78.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Bank anglo-austryacki na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	202.—	204.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.—	284.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	—.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hip. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Gal. bank dla handlu i przem. à 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	963.—	965.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	612.—	615.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Pół kolej po 1000 zł. w. a.	2155.—	2165.—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. m. k.	214.—	215.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szterl.)	144.—	146.—
Kol. naddniestrzańska à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kolej żelazna Preszów-Tarnów (węg. część) à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kol. żel. węgier. gal. I. à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k.	321.—	323.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a.	183.—	184.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—
Tow. akc. dla wyd. potażu w Kałuszu à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Tow. gal. bud. i wyrobu cegieł à 200 z wpłatą 50%	—.—	—.—
Galic. tow. dla budowy i parcelowania 100 zł.	—.—	—.—
Galic. tow. rektifikacyi spirytusu à 500 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kred. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	99.75	100.25
Gal. zakł. kred. ziem. w Krak. losów w 18. lat 6%	95 50	96.—
" " " " " " 36. " 6%	94.50	95.—
" " " " " " 36. " 5½	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
" " " po 5%	—.—	80.50
Galic. banku hip. po 6%	—.—	87.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	95 —	95.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	88.—	88.50
Węgier. towarz. ziemskie po 5½%	84.—	84.50
" " (rente) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	89.—
" " 100 zł. w. a.	85.50	86.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
(za 100 zł.)		
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	98.50
" " " III. "	95.—	95.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5% w. a.	—.—	—.—
Towarzystwo kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	88.—
Kol. lwowsko-czerniowiecko-jaska VI. emisyi à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	—.—
Węg. gal. kol. żelazna à 200 zł. 5% w srebrze w. a	—.—	—.—
5. Losy. (za sztukę).		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	178.—	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.50	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
" " " 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.25	93.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	93.25	93.75
Hamburg za 100 M. B.	55.—	55.25
Londyn za 10 ft. szt.	110.75	111 —
Paryż za 100 fr.	43.25	43.40
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
" peł. wagi	5.26	5.28
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.88	8 89
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	110.—	110 50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. Maja.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	66	80
" " w srebrze	71	—
Losy z 1860 roku	99	—
Akcye banku wiedeńskiego	945	—
" " kredytowego	279	—
Londyn 10 funtów szterlingów	111	—
Srebro	110	—
Napoleond'or	8	88
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1458 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 5808. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem do publicznej wiadomości podaje, że odnośnie do t. s. uchwały z dnia 5. lutego 1873 l. 1390, która celem zaspokojenie sumy wekslowej 140 złr. wraz z odsetkami po 6% od 5. stycznia 1872 kosztów sądowych 9 złr. 88 ct. i kosztów egzekucyjnych 5 złr. 68 ct, 4 złr. 87 ct i 26 złr. 1 ct. w. a przymusowa sprzedaż ocenionej sianożęci na 1½ kosarza i ¾ z drugiej, 1½ kosarza czyli ⅞ części sianożęci w Tarnopolu położonej na imie Wojciecha czyli Alberta Klosa jak dom 4, pag. 457 n. 5 haer. intabulowanej na rzecz proszącej Maxymilii Hamulak dozwoloną została — celem przedsięwzięcia tej licytacyi trzeci termin na 20. czerwca 1873 o 10. godzinie przed południem wyznaczony został, na którym powyższa sianożęć pod następującemi warunkami także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie:

1. Przedmiot licytacyi stanowi 1½ kosarza i ¾ części z drugich 1½ kosarza czyli ⅞ części sianożęci w Tarnopolu położonej w protokole de praes. 29. grudnia 1872 l. 16894 bliżej opisanej.

2. Za cenę wywołania tej sianożęci ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 310 złr. 92 ct. w. a.

3. Chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład w gotówce 12% wartości szacunkowej w okrągłej sumie 36 złr. w. a. Zakład najwięcej ofiarującego będzie zatrzymany, innym zaś licytantom wydany.

4. W dniach trzydziestu po prawomocności aktu licytacyjnego, obowiązany jest kupiciel całą cenę kupna do składu sądowego z wrachowaniem zakładu złożyć.

5. Po dopełnieniu tego warunku wydany będzie kupicielowi dekret własności zakupionej sianożęci, tenże na swe żądanie swym kosztem będzie zaintabulowany za właściciela tej sianożęci i wprowadzonym zostanie w fizyczne posiadanie tejże według aktu szacunkowego, od tegoż dnia przechodzą na właściciela wszystkie podatki i inne ciężary ze sprzedanej sianożęci.

6. Gdyby kupiciel warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, tedy jako kontrakt łamiący uważanym i ta sianożęć na żądanie strony interesowanej bez dalszego oszacowania na jego koszt i stratę w jednym terminie za jakąkolwiek bądź cenę kupna w drodze licytacyi sprzedaną będzie, a łamiący kontrakt kupiciel za wszelki ubytek ceny kupna i koszta odpowiedzialnym będzie.

7. Opłatę za przeniesienie własności kupiciel obowiązany jest z własnego ponosić bez regresu.

8. Kupicielowi nie przyznaje się żadna ewikcya.

9. Kupienia chęć mający może co do granic i objętości tego gruntu z aktu oszacowania w tutejszej registraturze, co do należytości podatkowych w c. k urzędzie podatkowym pouczyć się.

Tarnopol, dnia 7. maja 1873.

(1491 1—3) **Edykt.**

Nr. 2330. C. k Stanisławowski sąd obwodowy uwiadamia niniejszem, iż na żądanie Arnold Sendera właściciela realności pod l. 155 i 156 miasto w Stanisławowie położonej, postępowanie amortyzacyjne w celu wyekstabulowania sumy 767 złr. 40 ct. w. a która w skutek uchwały magistratualnej w Stanisławowie z dnia 29. marca 1817 do l. 319 na podstawie skryptu dłużnego, na dniu 22. marca 1817 przez Michała Szyborowskiego na rzecz Grzegorza Obermatysa wystawionego, w stanie biernym realności l. 155 i 156 miasto w Stanisławowie położonej jak haer. 1. pag. 243. n. on. zaintabulowana jest się wprowadza, przeto niniejszem wszystkich, którzyby do tej wierzytelności hipotecznej jaką pretensyę mieli, do wykazania takowych do dnia 30. maja 1873 się wzywa, w przeciwnym bowiem razie pozycya ta hipoteczna na żądanie rzeczonego właściciela realności powyższej zmazaną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 25. kwietnia 1873.

(1499 1—3) **Edykt.**

L. 9251. Ck. sąd obwodowy w Złoczowie czyni wiadomo wszystkim ze swemi pretensyami na dobrach: Czechy, części Iskrówszczyzna czyli Wielechowszczyzna zwanych Dom. 85 pag. 440 n 6 hār. 16/128 częściach masy spadkowej po Janie Wielechowskim, zaś Dom. 424 pag. 293 n. 92. hār. w 112/128 częściach Ignacego i Wiktoryi Krajewskich własnych w starostwie Brodzkim, położonych zahipotekowanym wierzycielom, że sądowa rozprawa względem przyznania kapitałów indemnizacyjnych za zniesione powinności poddańcze z rzeczonych dóbr orzeczeniem c. k. komissyi indemnizacyjnej powiatowej Nr. 3 z dnia 29. Listopada 1855 Nr. 338/1852 w kwocie 864 zł. 40 ct. mk. wymierzonych, na żądanie kuratora nieobjętej masy spadkowej po Janie Wielechowskim, co do kwoty 108 zł. 5 ct. Adolfa Steina, jako wedle Dom. 424 pag. 293 n. 12 hār. właściciela resztującego kapitału 756 zł. 36 ct. mk. wdrożoną została.

Wzywa się przeto niniejszym edyktem wszystkich ze swemi pretensyami na powyższych dobrach zahipotekowanych wierzycieli, ażeby bądź ustnie przy komisyi tym celem ustanowionej, bądź też pisemnie przez protokół podawczy w tutejszym c. k. Sądzie obwodowym swe zgłoszenia przy dokładnym oznaczeniu imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania, zgłaszającego się lub tegoż pełnomocnika, pełnomocnictwem prawomocnemi wymogami opatrzonem i legalizowanem wykazać się mającego, podając zarazem kwotę żądanych pretensyi tabularnych tak co do kapitału jakoteż odsetków, o ile takowym równe prawo zastawa z kapitałem przysłuża i tabularne oznaczenia zgłoszonej pozycyi, a w razie gdyby zgłaszający się po za obrębem tutejszego c. k. sądu obwodowego przebywał przy wymienieniu znajdudującego się tutaj pełnomocnika w celu doręczenia sądowych zawezwań, gdyż w przeciwnym razie takowe zgłaszającemi się przez pocztę z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby do własnych rąk doręczone były odesłane by zostały — tym pewniej włącznie po dzień 31 Lipca 1873 wnieśli, inaczej bowiem wierzyciel się niezgłaszający potem przy terminie do wysłuchania interesowanych w swoim czasie wyznaczyć się mającym, nie będzie słuchany, lecz za takowego uważany, który na przekazanie swych pretensyi na kapitał indemnizacyjny wedle przypadającego mu porządku zezwala, i prawo wszelkich zarzutów i innych środków przeciw umowie przez jawiących się interesowanych w myśl §. 5 ces. pat. z dnia 25. Września 1850 zawartej w tem przepuszczeniu utraca, że pretensya jego w miarę porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny, przekazaną lub też wedle §. 27 ces. pat. z dnia 8. Listopada 1853 na gruncie zabezpieczoną została.

Zarazem zawiadamia się niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, a to Joachima Szmoniewskiego spadkobierców, Józefa i Magdaleny Wielechowskich, tudzież Wawrzyńca Pressena, względnie niewiadomych tychże spadkobierców, że kuratorem dla nich celem przeprowadzenia wdrożonej rozprawy, adw. Dr. Wesołowski ze zastępstwem przez adw. dr. Billeta ustanowiony został, że przeto rzeczą ich będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 7. Maja 1873.

(1528 1—3) **Concurs-Ausschreibung**

Z. 636 A. M. Oberförster- und Förster-Stellen im neuen Organismus der Staats-Forst- und Domänen-Verwaltung. In dem neuen Organismus der Staatsforst- und Domänen-Verwaltung wird eine größere Anzahl von Oberförsterstellen mit dem Range in der IX Classe und Försterstellen mit dem Range in der X Classe und mit den im Gesetze vom 15 April d. J. normirten Bezügen zur Besetzung gelangen.

Bewerber um solche Dienststellen haben ihre mit dem Nachweise über die abgelegte Staatsprüfung für Forstwirthe, über ihre bisherige praktische Verwendung im Forstdienste, über ihre sonstigen speziellen Kenntnisse, insbesondere im forstlichen Baufache, dann über ihre Sprachkenntnisse belegten Gesuche bis längstens den 10. Juni d. J. nnmittelbar bei dem Ackerbau-Ministerium zu überreichen.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerium.

Wien, am 23. Mai 1873.

(1529 1 3) **Obwieszczenie.**

Nr. 25394. Dnia 24. czerwca b. r. odbędzie się we Lwowie w kaplicy św. Zofii przed południem po mszy św. losowanie z fundacyi posagowej a mianowicie: Jana Antoniego Łukiewicza w kwocie wygrywającej 5582 złr. w. a, Wincentego Łodzia Ponińskiego w kwocie wygrywającej 600 złr. w. a. i 300 złr. w. a. i Elżbiety Czerkawskiej w kwotach 44 złr. 52 ct. w papierach i 42 złr. w monecie brzęczącej.

a) Sieroty nie znajdujące się obecnie w Zakładzie Sióstr Miłosierdzia św. Kaźmierza we Lwowie na wychowaniu, a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi Łukiewicza mają najdalej do 20. czerwca b. r. zgłosić się u przełożonej owego zakładu tudzież w urzedzie parafialnym obrz. łać. św. Mikołaja we Lwowie i tamże udowodnić swe uprawnienie do brania udziału w losowaniu okazaniem metryk chrztu, jakoteż zaświadczenia sieroctwa i moralności przez władzę miejscową wystawionego, a przez dotyczący urząd parafialny stwierdzony.

Współkonkurentki winne na dniu 24 czerwca rb. wysłuchać mszy św. w kaplicy św. Zofii. Dzieci które same losować nie są w stanie, jak sieroty, które 24. rok życia przekroczyły wykluczone są od losowania.

b) Do losowania z fundacyi Łodzia Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które legalnie udowodnią, że są religii katolickiej i rodziców ślubnych, w Galicyi zrodzone i zamieszkałe, dalej, że ósmy rok życia ukończyły a 24. nie przekroczyły, że moralne życie prowadzą, naukę religii pobierały, są ubogiemi, że

rodzice, jeśli jeszcze żyją, także są ubodzy i moralnie się prowadzą, albo gdyby już nie byli przy życiu, że pomarli bez pozostawienia majątku.

Od złożenia powyższych dowodów, są uwolnione dziewczęta znajdujące się w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Dziewczęta, które już raz obdzielone zostały posagiem jednej z tych fundacyi, nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego.

Rodzice lub opiekunowie dziewcząt chcących brać udział w losowaniu, mają wnieść pisemną prośbę w wyż wymieniony sposób udokumentowaną do c. k. Namiestnictwa do 10. czerwca 1873 r., dziewczęta zaś same mają przed ciągnieniem a to 21. czerwca b. r. o godzinie 10. z rana przedstawić się osobiście komisyi losowaniem kierującej w zakładzie Sióstr Miłosierdzia.

Do ciągnienia przystąpią dziewczęta kolejno według starszeństwa.

Dziewczęta które los wygrywający wyciągną, są z woli fundatora obowiązane modlić się za spokój duszy jego, a w dzień śmierci jego t. j 24. marca każdego roku mszy św. wysłuchać.

c) Do brania udziału w losowaniu fundacyi Elżbiety Czarkowskiej będą przypuszczone dziewczęta nie mniej jak ośm, a nie więcej jak 24 lat liczące bez względu na to, czy rodziców wcale, lub też tylko ojca lub matkę nie mają.

Winne są jednak legalnie dowieść, że są religii katolickiej, że są urodzone w Galicyi lub Wielkiem księstwie krakowskiem z rodziców polskiej narodowości a w razie pochodzenia z rodziców nie ślubnych z matki tejże narodowości, że prowadzą życie moralnie i że są ubogie.

Od złożenia wymaganych dowodów uwolnione są sieroty w zakładzie sióstr miłosierdzia św. Kazimierza we Lwowie się znajdujące.

Sieroty, które już wygrały posag wykluczone są od losowania.

Względem podań o przypuszczenie do losowonia zachować się mają te same formalności jakie w obwieszczeniu tem znajdują się co do fundacyi Łukiewicza.

Wygrywająca obowiązaną jest modlić się za spokój duszy fundatorki Elżbiety Czarkowskiej, a to szczególnie w dniu śmierci tejże to jest 19. czerwca każdego roku. Wylosowane sumy posażne zostaną do czasu zamęźcia wygrywających dziewcząt albo do czasu ich pełnoletności korzystnie ulokowane a dotyczące rewersa ich zastępcom uprawnionym doręczone.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24. maja 1873.

ОБВѢЩЕНІЕ.

Ч. 25394. Дня 24. червця с. г. ôтбуде ся во Львовѣ въ каплици св. Софіи передъ полуднемъ по службѣ божой льосованье зъ фундацій посаговыхъ, именно: Іоанна Антонія Лукевича, въ квотѣ выгривающой 5582 зл., Винцентого Лодзя Понѣньского въ квотѣ выгривающой 600 зл. и 300 зл. и Елисабети Чарковской въ квотѣ 44 зл. 52 кр. въ паперахъ и 42 зл. въ монетѣ.

а) Сироты не знаходящіи ся теперъ въ закладѣ сестръ Милосердія св. Казиміра во Львовѣ на испитанью, а хотящи брати участь въ льосованью зъ фундаціи Лукевича, маютъ найдальше до 21. Червця с. г. зголосити ся у настоятельки сего закладу и въ урядѣ парохіальномъ обр. лат. парохіи св. Николая во Львовѣ и тамже удоводнити свое управленье до браньа участи въ льосованью оказаньемъ метрики Хрещенья якъ и свѣдоцтвомъ сиротства и обичайности черезъ власть мѣстцеву выставленого а черезъ дотычную парохію затверджeного.

Всполубѣгательки должни на дню 24. червця с. г. въ каплици св. Софіи службу божу выслухати.

Дѣти, которіи сами льосовати не суть въ станѣ, суть рôвно якъ сироты, которіи 24. рôкъ житья скôнчили, ôтъ льосованья выключеніи.

б) До льосованья зъ фундаціи Лодзя Понѣньского будутъ припущеніи дѣвчата, которіи легально удоводнятъ, що суть религіи католической, въ Галиціи зъ родителей законныхъ зрождені и замешкалй, дальше що 8мый рôкъ житья окôнчили, а 24. непереступили, що моральне житае провадятъ, науку религіи побирали, суть убогими, що родичи ихъ, если еще жіютъ, такожъ суть убогими, обичайно ся провадятъ, або еслибы вже не были при житью, що померли безъ позôставленья маетку.

Отъ зложенья повыжшихъ доводôвъ суть увôльнені дѣвчата знаходящіи ся въ закладѣ св. Казиміра во Львовѣ.

Дѣвчата, котрі вже разъ обдѣленіи зôстали посагомъ одной зъ тыхъ фундацій, не могутъ бôльше льосовати зъ фундаціи Понѣньского.

Родичи или опѣкунове дѣвчатъ хотящихъ участвовати въ льосованью, маютъ внести письменну просьбу въ способъ повысше выраженый удокументовану до протоколу подавчого ц. к. Намѣстництва найдальше до 10. червця с. г., дѣвчата же самін маютъ передъ тягненіемъ, а именно 21. червця с. г. о годинѣ 10. зърана представити ся лично комисіи льосованьемъ керуюющой въ закладѣ сестръ Милосердія.

До тягненья приступлятъ дѣвчата чергою пôдъ старшиньства.

Дѣвчата, котрі льôсъ выгриваючій вытягнутъ, суть зъ волѣ фундатора обовязаній молити ся за упокой души его, а въ день смерти его, т. е. 24. марта каждого року службу божу выслухати.

в) До совчаства въ льосованью зъ фундаціи Елисабети Чарковской будутъ припущени дѣвчата не менше якъ ôсмъ (8), а не бôльше якъ 24 лѣтъ числящіи.

Маютъ легально довести, що суть вѣры католической, безъ взгляду на тое, чи родичѣвъ цѣлкомъ, или же тôлько отца або матери не маютъ, потôмъ чи зъ родичѣвъ законныхъ суть зрождені. Мусятъ бути зрождені въ Галиціи или Великимъ Княжествѣ Краковскôмъ зъ родичѣвъ польской народности, а въ разѣ походженья зъ родичѣвъ не законныхъ, зъ матери тойже народности. Мусятъ вести житье обычайное, и довести, що суть убогими.

Отъ зложенья вымаганыхъ доводôвъ увôльненіи суть дѣвчата сироты въ закладѣ сестръ Милосердія св. Казиміра во Львовѣ знаходящіи ся.

Сироты, котріи вже разъ выграли посагъ, суть выключеніи ôтъ льосованья.

Во взглядѣ прошеній о припущенье до льосованья заховати ся маютъ тіи формальности, якіи въ обвѣщенью симъ знаходятъ ся, що до фундаціи Лукевича.

Выгриваюча есть обовязана молити ся за упокой души фундаторки Елисаветы Чарковской а то особенно въ день 19. червця каждого року, яко въ день смерти тойже.

Выльосованіи суми посаговіи зôстануть до часу замужества выгриваючихъ дѣвчатъ, або до часу ихъ полнолѣтности корыстно ульокованіи, а дотычніи реверсы зôстануть ихъ застпникамъ управленымъ доручені.

Зъ ц. к. Намѣстництва.

Львôвъ, дня 24. мая 1873.

(1539 1—3) **Edykt.**

Nr. 10255. W skutek prośby Lipy Halperna dozwolono uchwałą c. k. sądu krajowego z dnia 14. września 1872 do l. 48802 intabulacyę wykreślenia na rzecz Antoniego Ujejskiego jak Dom. 459 pag. 284 n. 94 on. w stanie biernym dóbr Manasterze intabulowanego prawa ewikcyi.

Z powodu że Antoni Ujejski z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy ustanawia się celem doręczenia powyższej uchwały kuratora w osobie p. adwokata Dr. Jekelesa z zastępstwem adw. Dr. Pasławskiego.

O czem się Antoni Ujejski celem przestrzegania swych praw przez edykta uwiadamia.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. marca 1873.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 17. Mai 1873, Zl. 7673 Stf, zu Recht erkannt:

Der Artikel mit der Aufschrift „Z Vidně 11. května (Puv. dopis) katastrofa na bursy a jeji pričiny“ in der Druckschrift „Morawská Orlice“ Nr. 111 vom 14. Mai 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G., und der Artikel „Dopisy z kraje: z Lanžhota staw obleženi“ in derselben Zeitschrift begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 20. Mai 1873, Zl. 7780, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels „V Brne dne 15. května (Hlasy časopisu o švindlu videnském) in der Zeitschrift „Morawska Orlice“ Nr. 113 vom 16 Mai 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl., die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 14. Mai 1873, Zl. 14266, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Třinožky pro velké děti, aby snaz se naučily abecedě“ in der Zeitschrift „Humoristické listy“ Nr. 19. vom 10. Mai 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes aom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142 und § 6 des Preßgesetzes die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten; dagegen wurde die Beschlagnahme derselben Nummer dieser Zeitschrift rücksichtlich der auf der Seite 149 enthaltenen Abbildung „Ve Vidni dne 1. května roku tohoto“ nicht bestätigt, weil das Gericht in dieser Abbildung den Thatbestand des im §§ 63 und 64 St. G. bezeichneten Verbrechens nicht erkannt hat. (1526)

(1454 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 9349. Podczas tego rocznej pory kąpielowej tj. od 1. Czerwca do ostatniego Września 1873 zaprowadza się znosząc dotychczasowe zimowe jazdy pocztowe następujące kursa:

1. Codziennie dwa razy szybkowóz Kraków dworzec-Szczawnica.
2. Codzienną pocztę osobową Nowy Sącz-Szczawnica.
3. Codzienną jazdę nowego systemu Rabka-Skomielna.
4. Codziennie dwurazowy szybkowóz Bochnia-Krynica.
5. Codzienną pocztę osobową Nowy Sącz-Poprad.
6. Codziennie dwurazową jazdę posłańczą Krynica Zegestow.
7. Codzienną jazdę posłańczą Bartatów-Lubien i
8. Codziennie dwurazową jazdę posłańczą Truskawiec-Drohobycz.

Jazdy od 1 do 7 włącznie wymienione będą kursować według ustanowionego porządku dla pory kąpielowej 1872 r., a względnie według rozporządzenia z 10 Czerwca 1872 l. 11019, jazdy posłańcze Truskawiec-Drohobycz zaś w następującym porządku:

Z Truskawca o IX godz. przedpołud.
„ XII „ 20 m. popołud.
W Drohobyczu X „ 20 „ przedpołud.
„ 1 „ 40 „ popołud.

Nr. 1 łączy się z pociągiem Nr. 2 do Chyrowa.

Nr. 2. łączy się z pociągiem Nr. 1 do Stryja.

Z Drohobycza XI godz. 30 min. przedpołud.
„ 3 „ 30 „ popołud.
W Truskawcu o XII godz. 50 min. popołud.
„ 4 „ 50 „ „

Nr. 1 odchodzi po nadejściu pociągu Nr. 2 ze Stryja.

Nr. 2 odchodzi po nadejściu pociągu Nr. 1 z Chyrowa.

Szybkowozem Bochnia-Krynica będzie się przyjmować siedmiu, a gdy konduktor swoje miejsce w kabriolecie odstąpi, ośmiu podróżnych; przy szybkowozie Kraków-Szczawnica i poczcie osobowej Nowy Sącz Szczawnica i Nowy Sącz-Poprad ogranicza się zaś przyjmowanie na trzech, w razie odstąpienia miejsca przez konduktora na czteru podróżnych.

Jazdą Rabka-Skomielna można czteru, w razie użycia miejsca na koźle pięciu podróżnych przewozić.

Należytość podróżnych wynosi przy szybkowozie 52 ct. przy poczcie osobowej 48 ct. a przy jeździe nowego systemu Rabka Skomielna 34 ct. od mili i osoby.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 10. maja 1873.

Kundmachung.

Z. 9349. Für die Dauer der heurigen Badesaison d. i. vom 1. Juni bis Ende September 1873 werden unter Einstellung der bisherigen Winterkurse nachstehende Sommerkourse eingeführt:

1. Die täglich zweimalige Malepost Krakau Bahnhof-Szczawnica.
2. Die tägliche Personenpost Neusandec-Szczawnica.
3. Die tägliche Eilfahrt Rabka Skomielna.
4. Die täglich zweimalige Mallepost Bochnia-Krynica.
5. Die tägliche Personenpost Neusandec-Poprad.
6. Die täglich zweimalige Botenfahrt Krynica-Zegiestów.
7. Die tägliche Botenfahrt Bartatów-Lubień und
8. Die täglich zweimalige Botenfahrt Truskawiec-Drohobycz.

Die ad 1 bis inclusive 7 angeführten Fahrten haben nach der für die Badesaison 1872, beziehungsweise mit der der Verordnung vom 11 Juni 1872 Z. 11019 festgesetzten Ordnung, die Botenfahrten Truskawiec-Drohobycz aber in nachstehender Ordnung zu verkehren:

Von Truskawiec um IX U. VM.
„ „ XII U. 20 M. NM.
in Drohobycz X U. 20 M. VM.
„ 1 „ 40 „ NM.

Nr. 1 influirt zum Zug 2 nach Chyrów.

Nr. 2 influirt zum Zug 1 nach Stryj.

Von Drohobycz um XI U. 30 M. VM.
„ 3 „ 30 „ NM.
in Truskawiec XII U. 50 M. NM.
„ 4 „ 50 „ NM.

Nr. 1 geht ab nach den Ankunft des Zuges Nr. 2 aus Stryj.

Nr. 2 geht ab nach der Ankunft des Zuges Nr. 1 aus Chyrów.

Zu den Mallefahrten Bochnia-Krynica werden sieben Reisende und falls der Conducteur seinen Sitz im Cabriolette abtritt, acht Reisende aufgenommen, dagegen wird die Aufname bei den Malleposten Krakau-Szczawnica, so wie den Personenposten Neusandec-Szczawnica und Neusandec-Poprad auf drei, und für den Fall der Sitzabtretung durch den Conducteur auf vier Reisende beschränkt.

Mit der Eilfahrt Rabka-Skomielna können endlich vier und im Falle der Verwendung des Boksitzes fünf Reisende befördert werden.

Die Passagiersgebühr beträgt bei den Malleposten 52 kr. bei den Personenposten 48 kr. per Person und Meile, und bei der Eilfahrt Rabka-Skomielna 34 kr. per Person und Meile.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 10. Mai 1873.

Z drukarni E. Winiarza.